

דברי משיח

ה'תשמ"ט

התוועדות ש"פ ויקהל, פ' שקלים,
ז"ך אדר ראשון, מבה"ח אדר שני

מכבוד קדושת

אדמו"ר מלך המשיח מנחם מענדל שליט"א
שניאורסאהן
מליובאוויטש

בלתי מוגה

יוצא לאור על ידי

„המכון להפצת תורתו של משיח“

ברוקלין, נ.י.

770 איסטערן פארקוויי

שנת חמשת אלפים שבע מאות שבעים ותשע לבריאה

ה' תהא שנת עצמות טובה

שנת השבעים לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

פתח דבר

לקראת ש"פ ויקהל – הננו מוציאים לאור "הנחה" ויומן מהתועודות ש"פ ויקהל, ז"ך אדר ראשון, מבה"ח אדר שני תשמ"ט (לפני שלושים שנה) – תדפיס מיוחד מתוך "דברי משיח – ה'תשמ"ט".

בתור הוספה, באו בסוף הקונטרס "פנינים" נבחרים מחלוקת הדולרים לצדקה ביום ראשון, כ"ח אדר ראשון ה'תשמ"ט (הר"ד המלא יתפרסם אי"ה בכרך השייך לתקופה זו).

*

אודות המעלות שבסדרה זו, ואופן עריכת השיחות¹ והיומן² – ראה בארוכה ב"פתח דבר" ל"דברי משיח" ה'תשנ"ב חלק ראשון.

*

מבין שלל השיחות שנאמרו ע"י כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א במשך השנים תשי"ז-תשנ"ב (ולפני כן), ת"ל זכינו שרובן ככולן נשמרו על הכתב או בהקלטה. אולם, עדיין ישנו ריבוי שיחות שטרם ראו אור מעולם, ובזה בקשתנו שטוחה כלפי ציבור אנ"ש והתמימים: אנא, מי שבידיו הנחות ורשימות משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, וכן ר"ד בעת חלוקת השטרות לצדקה או "יחידות" וכיו"ב, ויומנים מ"בית חיינו" (ובמיוחד מהשנים תשמ"ח-תשנ"ו), שיואיל לשלחן למערכת ע"מ שנוכל לזכות בהן את הרבים.

ויהי רצון שע"י הדפסת ולימוד "דברי משיח", נזכה תיכף ומיד ממש לגאולה האמיתית והשלימה, בהתגלותו המלאה והמושלמת של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א. ויחזק השי"ת בריאותו ויתן לו אריכות ימים ושנים טובות ונעימות וחיים נצחיים, ויראה הרבה נחת משלוחיו, תלמידיו, חסידיו ומכלל ישראל, וינהיג את כולנו מתוך בריאות, הרחבה ונחת, ובקרוב ממש יוליכנו קוממיות לארצנו הקדושה, ונלמד תורתו של משיח מפיו של משיח צדקנו, שילמד תורה את כל העולם כולו, ומלך ביפיו תחזינה עינינו בהתגלות מלכותו לעין כל, תיכף ומי"ד ממש ממש, והיתה לה' המלוכה, אמן כן יהי רצון.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד !

"המכון להפצת תורתו של משיח"

ימות המשיח,
כ"א אדר ראשון ה'תשע"ט (ה' תהא שנת עצמות טובה),
שנת השבעים לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א,
ברוקלין, נ.י.

1) השיחה הנוכחית נערכה ע"י שילוב ב' הנחות ("התוכן קצר" שי"ל ע"י "ועד הנחות התמימים", וה"ר"ד" שי"ל ע"י מערכת "פאקס א' שיחה"), ונוספו בה פרטים מה"השלמות" לשיחה המוגהת שי"ל ע"י "ועד הנחות התמימים" ו"ועד הנחות בלה"ק". לשלימות הענינים המבוארים בשיחה, יש לעיין בשיחה המוגהת ("סה"ש תשמ"ט ח"א ע' 292 ואילך).

2) היומן נערך ע"פ מכתבי ב' תמימים מ"קבוצה" תשמ"ט (ותודתנו נתונה לאלו שמסרו לנו אותם לפרטום) ויומנו של ר' א.ש. שי מאן. וכאן המקום לבקש שכל מי שברשותו יומנים מבית חיינו משנת תשמ"ט, שיואיל לשלחם למערכת ע"מ לזכות את הרבים.

בס"ד. התוועדות ש"פ ויקהל, פ' שקלים, ז"ך אדר ראשון,
מבה"ח אדר שני ה'תשמ"ט

הנחה בלתי מוגה

— שיחה א' —

[כשנכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א להתוועדות ניגנו את הניגון ד"ויהי בימי אחשוורוש".
אחרי שבירך על היין ניגנו "אוהב ה' שערי ציון"].

א. משבת זו מתברך חודש אדר שני, ו"משנכנס אדר מרבין בשמחה"¹, היינו תיכף
בכניסת החודש כבר מתחיל ענין השמחה (משא"כ מקרא מגילה וכו' הוא ביום הפורים).

ובפרט בשנה זו (שנה מעוברת, הנקראת "שנה תמימה"²), שאדר שני בא לאחר
העבודה של אדר ראשון, דאף שאין בו כל הענינים דחודש אדר שני (קריאת המגילה
וכו'), מכל מקום, לגבי כו"כ ענינים הוא כמו אדר שני. ועפ"ז מובן גודל ענין השמחה
באדר שני, לאחר ההכנה והעבודה דחודש שלם של אדר ראשון.

והכח והברכה לשמחה זו (דחודש אדר) היא משבת זו, שממנה מתברך חודש אדר;
וגם שבת ענינה שמחה בכלל, "וביום שמחתכם אלו השבתות"³.

[ולהוסיף, ששבת יש לה שייכות גם לפורים, כידוע שבפורים "קיימו מה שקיבלו
כבר"⁴ בעת מתן תורה, והרי לכולי עלמא "בשבת ניתנה תורה"⁵, וכמבואר בדרושי
חסידות⁶ שהיתה אז שמחה הכי גדולה].

וכל זה הוא בנוסף למש"נ⁷ "טוב לב משתה תמיד" (משתה של שמחה), כפי שהובא
ברמ"א בשולחן ערוך סוף חלק אורח חיים⁸, היינו שענין השמחה צריך להיות תמיד,
בכל ימות השנה – שבזה ניתוסף שמחה בריבוי בחודש אדר ש"משנכנס אדר מרבין
בשמחה", ועאכו"כ בשבת מברכים אדר ב'.

ב. ההוראה מזה בנוגע לפועל:

"מפקחין על צרכי ציבור בשבת"⁹, ובפרט בנוגע לענינים שמתברכים משבת זו, היינו
– ענין השמחה דחודש אדר. ועאכו"כ שהתחלת ענין זה צריכה להיות ביום שבת זה
עצמו, בענינים שאפשר להתחיל בהם כבר בשבת.

6 ראה סה"מ תרנ"ה ע' קעו. שם ע' קפז. ובכ"מ.

7 משלי טו, טו.

8 סתרצ"ז.

9 ראה שבת קנ, א. טושו"ע (ודארה"ז) או"ח סש"ו

ס"ו (סי"ב).

1 תענית כט, סע"א.

2 בהר כה, ל. ערכין לא, א (במשנה). רמב"ם הל'

שמיטה ויובל פ"ב ה"ה.

3 בהעלותך י, י ובספרי עה"פ.

4 שבת פח, א (ע"פ אסתר ט, כז).

5 שם פו, ב.

אשר לכן – בעמדנו בשבת מברכים אדר (שני) – יש להתחיל "להרעיש" ("אויפטשטורעמען") את כאו"א מישראל, אנשים נשים וטף, בכל קצוי תבל – בשמחת חודש אדר, ובמיוחד – שמחת פורים, שהיא שמחה הכי גדולה, "עד דלא ידע"10 [משא"כ בשאר הימים-טובים, "מועדים לשמחה"11, היתה השמחה בהגבלה, עד ש"חייבים בית דין להעמיד שוטרים ברגלים שיהיו מסבבין ומחפשין (אפילו) בגנות ובפרדסים כו"12 שהשמחה תהי' במדידה והגבלה].

ומכיון שעומדים כו"כ ימים (לפני התחלת חודש אדר שני, ועאכו"כ) לפני פורים – יש זמן מספיק לעורר את כאו"א, עם "שטורעם" גדול, שיכינו את עצמם לכל עניני פורים, וידאגו שלכל יהודי בכל קצוי תבל, האנשים והנשים והטף, יהיו את כל עניני פורים, ויוכלו לנצלם בתכלית השלימות – "כמצות רצונך"13 – בימי הפורים.

ויעשו את זה עם "א מורא'דיקן שטורעם", אבל לא רק באופן של "מורא" (באימה ויראה, כפי שהי' בעת מתן תורה"14), אלא בשמחה גדולה (שכן הי' גם במתן תורה – כפה עליהם הר כגיגית"15, ענין האהבה והשמחה כו', כמבואר בתו"א"16).

ונוסף להחלטות בזה עוד ביום השבת, צריכה להיות גם התחלה באופן של "שטורעם" ("א שטורעמדיקע התחלה") במעשה בפועל שהוא העיקר"17 (וכל הכוונות – גדולות ונעלות ככל שיהיו ("ווי גרויס און הויך זיי זאלן זיין"), אינן מוציאות ידי חובת מעשה המצוה, כי אם ע"י המעשה בפועל, כמבואר בתניא"18; אלא, שכדי שיהי' המעשה בפועל יש לעורר על זה מבעוד מועד, לפני ראש חודש), ובפרט שהמדובר הוא הלכה בפועל בדיני חודש אדר ודיני פורים – שמחה בפועל ממש.

ולהתחיל בהשמחה בפועל עוד ביום השבת, ע"י אמירת "לחיים", "לחיים ולברכה" וכיו"ב על יין "המשמח"19, ומתוך שמחה גדולה (ויש מקום לומר שהתחלת השמחה "עד דלא ידע" צריכה להיות גם בשבת זו, שממנה מתברך כל חודש אדר – נוסף על הברכה שמצד כללות ענין השבת, אפילו לפני מתן תורה, בשבת הראשונה דמעשה בראשית, ויברך אלקים את יום השביעי"20).

והלוך ומוסיף בשמחה מיום ליום (ובפרט שהעבודה ביום השבת צריכה להיות באופן של הוספה – "לחם משנה"21), "ילכו מחיל אל חיל"22, במשך כל ימי חודש אדר.

16 מג"א צח, א ואילך.

17 אבות פ"א מי"ז.

18 רפ"ח.

19 ס' שופטים ט, יג.

20 בראשית ב, ג.

21 בשלח טז, כב.

22 תהלים פד, ח.

10 מגילה ז, ב. שו"ע או"ח סתרצ"ה ס"ב.

11 נוסח תפלת העמידה וקידוש דג' רגלים.

12 רמב"ם הל' יו"ט פ"ו הכ"א. וראה תדבאר

פכ"ו. שו"ע (ודאדה"ז) או"ח סתקכ"ט ס"ד (סי"ג).

13 נוסח תפלת מוסף דשבת ויו"ט.

14 ראה ברכות כב, א.

15 שבת שבהערה 4.

ושמחה גדולה זו – שפורצת את כל הגדרים²³ – תזרז את השמחה דגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, "שמחת עולם על ראשם"²⁴. וגם בענין זה – "המעשה הוא העיקר", ביאת משיח צדקנו בפועל ממש, ותיכף ומיד ממש, ביום השבת.

וגם אז תהי' הליכה "מחיל אל חיל", עד "יראה אל אלקים בציון"²² – ציון בפשטות, ירושלים, ופנימיות של ירושלים²⁵, בבית המקדש השלישי וקודש הקדשים, תיכף ומיד ממש.

[אחרי שיחה זו ניגנו ניגון שמח (שעל המילים "עד מתי" או "ווי וואנט משיח נאו"). אח"כ ניגנו את ניגון ההקפות להרלוי"צ ז"ל].

– שיחה ב' –

ג. בשבת זו (מברכים אדר) קוראים גם את פרשת שקלים, כי "באחד באדר משמיעין על השקלים"²⁶, שכל אחד נתן מחצית השקל בשביל התרומה חדשה לקרבנות ציבור של כל השנה²⁷, ובשבת שלפני זה קראו את פרשת שקלים (בזמן הבית)²⁸ – כדי "להודיע שיביאו שקליהן"²⁹. ולזכר למקדש – גם בזמן הזה קוראים את פרשת שקלים בשבת מברכים אדר³⁰.

[ואע"פ שהיו מתחילים להשתמש מהתרומה החדשה רק בראש חודש ניסן, התחילו להשמיע על השקלים כבר באחד באדר, כדי שיהי' זמן מספיק להכין את הכסף והבעלי-חיים לקרבנות וכו', ועאכו"כ – שכל אדם יכין עצמו לענין ד'אדם כי יקריב מכם קרבן לה"³¹].

וענין זה דפרשת שקלים מעורר עוד ענין בנוגע לעבודת ישראל,

היינו: נוסף לענין הראשון המדובר לעיל, שיש להתחיל מבעוד מועד, ועוד מיום זה, ב"שטורעם" הכי גדול בכל עניני חודש אדר ופורים, שכא"ו מבני ישראל יתחיל כבר להיות במעמד ומצב של פורים ("זאָל שוין אָנהויבן זיין פורים־דיק") וכו', כנ"ל, הנה נוסף לזה ישנה הוראה מיוחדת (הוראה שני') מצד התוכן דפרשת שקלים, כדלקמן.

29 פרש"י ד"ה קורין בפרשת שקלים – מגילה שם.
30 בהנחה אחרת: ובזמן הזה שקביעות החדשים היא ע"פ החשבון, וכבר בשבת שלפני ראש חודש יודעים מתי יהי' ראש חודש, לכן נהגו להקדים ולקרוא את פרשת שקלים כבר בשבת שלפני ראש חודש אדר, שאז יש יותר פרסום.
31 ויקרא א, ב. ראה לקו"ת ויקרא ב, ב ואילך.
סה"מ ויקרא ע' כד ואילך, ובהנסמן שם הערה 7. שם ע' לו, ובהנסמן שם הערה 6.

23 ראה בארוכה סה"מ תרנ"ז ס"ע רכג ואילך.
24 ישע"י לה, י. שם נא, יא.
25 ראה לקו"ת דברים א, ב-ג. אוה"ת (יהל אור) לתהלים ע' תקעה. ובכ"מ.
26 ריש מס' שקלים. וש"נ. רמב"ם הל' שקלים פ"א ה"ט.
27 שקלים פ"ד מ"א. רמב"ם שם פ"ד ה"א.
28 מגילה כט, סע"א (במשנה).

ד. הענין בזה יובן בהקדים התוכן דפרשת השבוע – ויקהל:

"ויקהל משה את כל עדת בני ישראל"³² הוא ענין ההקהלה וההתאחדות של כל בני ישראל, האנשים והנשים והטף, במציאות אחת. והכח לזה – ע"י משה, "ויקהל משה", ובפרט ע"י בחי' וניצוץ משה שבכא"א³³, שהוא המאחד אותם למציאות אחת ממש, (ולא רק קהל אחד המורכב מפרטים רבים, אלא) "לב אחד"³⁴, "כאחדים לאחד"³⁵ (ולא רק "כאיש אחד"³⁴ בכ' הדמיון, אלא איש אחד ממש).

ויש לקשר זה עם תוכן ימי הפורים, שהרי הגזירה היתה על כא"א מבני ישראל, "מנער ועד זקן טף ונשים"³⁶, מקטן שבקטנים עד לגדול שבגדולים (עד למרדכי שהי' "יושב בשער המלך"³⁷), שמזה מובן שגם ההצלה והנס וכו' היו באופן של התאחדות כולם כמציאות אחת.

וההוראה מזה: נוסף להתעוררות בנוגע להכנות לימי הפורים (כמדובר לעיל), צריכים להשתדל גם להקהיל את כל עדת בני ישראל, אנשים נשים וטף, בקהל אחד, עד שיהיו מציאות אחת.

ובענין זה גופא ישנה הוראה מיוחדת מפרשת שקלים:

התוכן דנתינת השקלים הוא – שכל א' מישראל נותן ממון שלו מחצית השקל לצדקה (ובפרטיות – להקרבת הקרבנות במקדש), היינו שהתאחדות בני ישראל חודרת גם בממונם.

והחידוש בזה: הגם שממון וצרכי הפרנסה של כל א' יכולים לגרום תוצאות של פירוד בין א' לחבירו, שהרי כל אחד יש לו צרכים פרטיים שלו, ויש מקום לקא סלקא דעתך שכדי לפרנס את עצמו ובניו צריכים לגרוע מפרנסת אחרים (עד להשגת גבול או אבק מזה וכדומה – שאינו מדאורייתא, משא"כ פרנסת אשתו ובניו³⁸ וכו'), וכדמצינו בהלכות שבת³⁹ ש"אדם בהול על ממונו" – הנה במקום זה נעשית התאחדות כל בני ישראל, שכא"א מהם יש לו שייכות עם ענין הממון (שהרי ממון מעמיד את האדם על רגליו⁴⁰, וגם תלמידי חכמים מדקדקין בשוה פרוטה⁴¹ כו'), עד באופן כזה ש(לא רק שהממון אינו סתירה להתאחדות, ובודאי שהפרנסה שלו היא באופן כשר וכו', אלא אדרבה –) ע"י הממון עצמו מתגלית ההתאחדות, שכל א' מרגיש שהממון

(32) ריש פרשתנו (ויקהל לה, א).

(33) ראה תניא רפ"ב.

(34) פרש"י יתרו יט, ב.

(35) ראה לקו"ת ר"פ נצבים.

(36) אסתר ג, יג.

(37) שם ב, כא, ו, י.

(38) ראה רמב"ם הל' אישות פ"ב ה"ב; הי"ד. טושו"ע אה"ע ס"ט ס"ב; סע"א ס"א.

(39) שבת קיז, ב. קכ, ב. רמב"ם הל' שבת פ"ו הכ"ב. פכ"ג ה"כ.

(40) פסחים ק"ט, א. סנהדרין קי, א.

(41) ראה חולין צא, סע"א ובחרא"ג מהרש"א שם.

שלו הוא אמצעי כדי ליתן לצדקה (מעשר, עד לחומש⁴²), כדי להקריב קרבנות ציבור בהמקדש לה'.

כלומר: נוסף לזה שבני ישראל מתאחדים, ונהנין זה מזה עצה ותושי⁴³ בעניני פרנסה וכו', הרי גם עצם הפרנסה – לא רק שנעשית ע"פ שולחן ערוך, כי אם יתירה מזה – שתכליתה היא ענין של קדושה, כדי ליתן צדקה, ולהשתמש בזה לעבודת ה'. דתמורת זה שיהא רץ לעניני פרנסה ב"להט" ו"אש" ("מיט אַ קאָך און אַ פייער"), הרי הוא משתמש ב"אש" ל"הוי רץ לדבר מצוה"⁴⁴, ולכל עניני תורה ומצוות, ועי"ז נעשית גם הפרנסה חלק מזה.

ועי"ז נעשה ממונו של יהודי באופן ש"מעמידו על רגליו", שזה נותן לו את העמדה האמיתית ("דעם אמת'ען שטעל") בכל עניניו – כל עניני תורה ומצוות, כי הממון נעשה בהתאם לעניניו ד"ויקהל", כפי שמתבטא בענין השקלים.

ה. ולהוסיף בנוגע לאופן פעולת ה"ויקהל", ע"פ דברי רש"י בריש פרשתנו – "ויקהל משה – למחרת יום הכיפורים כו":

פעולת ההתאחדות היא, שמעמידה את בני ישראל (שמתאספים יחד) במעמד ומצב של "מחרת יום הכיפורים", תכלית השלימות בעבודה לאחר שלימות עבודת התשובה וגמר הכפרה ביום הכיפורים, וכמובן ממה דאיתא בגמרא⁴⁵ שבבא בן בוטא הי' מתנדב אשם תלוי בכל יום חוץ ממחרת יום הכיפורים.

ושלימות העבודה במחרת יום הכיפורים היא עד כדי כך, שמטעם זה נתעוררה תמיהה אצל כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו⁴⁶, ושאל אצל אביו אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע במחרת יום הכיפורים: מה עכשיו, (וואָס יעצט?) במה מתבטאת העבודה עכשיו? – כי במחרת יום הכיפורים כבר הגיע לשלימות התשובה והעבודה.

וזהו ההוראה, שצריך להיות "ויקהל" דכל בני ישראל, באופן שמגלים אצלם מצב של "מחרת יום הכיפורים" – תכלית השלימות בעבודת התשובה כו'. וענין זה אפשר לגלות בכל יהודי, ובפרט בדורנו זה, דור האחרון בגלות ודור הראשון לגאולה, שבודאי כבר עשה כאו"א מישראל תשובה אמיתית, ונגמרו כל הענינים. והקב"ה מקבל את תשובתם, וזוכים מיד – למחרת יום הכיפורים – לשבת בסוכת דוד מלכא משיחא (וכמובא בהלכה⁴⁷ שבמוצאי יום הכיפורים מתחילים מיד בבניית הסוכה).

[ולהעיר מהשייכות דסוכות לגאולה האמיתית והשלימה – כי, מצות סוכה היא "למען ידעו דורותיכם כי בסוכות הושבתי את בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים"⁴⁸

46) הובא באגרות-קודש אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ח"ה ע' ד. וש"נ. לקו"ש ח"א ע' 13. ובכ"מ.
47) רמ"א אור"ח סו"ס תרכד. סתרכ"ה.
48) אמור כג, מג.

42) ראה טושו"ע יו"ד ר"ס רמט.
43) ע"פ אבות פ"ו מ"א.
44) ע"פ אבות פ"ד מ"ב.
45) כריתות כה, א.

(וידעיה זו היא חלק מהמצוה⁴⁹), ויציאת מצרים קשורה עם הגאולה העתידה – עלי' נאמר⁵⁰ "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות".]

וענין זה שייך במיוחד לחודש אדר ופורים – ענין השמחה, שהרי אמיתת השמחה היא כשמהפכים את הענינים הבלתי רצויים, ולא נשאר שום דבר היפך הטוב כי "זדונות נעשו לו כזכויות"⁵¹, עד לזכויות ממש⁵² – שזהו המצב למחרת יום הכיפורים.

וגם לאחרי זה הרי "עיקר התשובה בלב והלב יש בו בחינות ומדריגות רבות" (כמבואר בתניא⁵³), היינו שעבודת התשובה היא בעילוי אחר עילוי (וכפי שענה אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע על השאלה הנ"ל שעכשיו צריכים להתחיל לעשות תשובה ("יעצט דארף מען ערשט תשובה טאן") – שזו דרגא נעלית יותר בתשובה כו'⁵⁴).

וממשיך רש"י – "אינו אוסף אנשים בידיים אלא הן נאספים ע"פ דיבורו": בכחו של כאו"א לפעול "ויקהל" של כל בני ישראל ע"י דיבורו בלבד, בלי מעשה בידיים וכו'.

ומוסיף רש"י – "ותרגומו ואכנש": ענין זה נמשך גם ב"תרגומו" – בשבעים לשון, והיינו, שגם במצב הגלות, בין שבעים אומות, נפעל ענין זה ד"ואכנש".

ו. וממשיך הכתוב בציווי שמירת שבת⁵⁵, שבזה מרומו – שממצב של מחרת יום הכיפורים נכנסים תיכף ליום השבת בפשטות (ששבת שייכת ליום הכיפורים – "שבת שבתו"⁵⁶).

והולך וממשיך בהאזהרה – "לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת"⁵⁷, שיש לומר, שבזה מרומו ענין הנ"ל בנוגע לפרשת שקלים:

הכתוב מזהיר בנוגע לכל עניני חול, ממון ופרנסה וכו' (המביאים לפירוד בין אדם לחבירו, כנ"ל), דהיות שיהודי הוא "שבת" ("אֵי אֵיִד אִיז שבת'דיק") [כי כל אחד מישראל הוא בבחי' תלמיד חכם "דאיקרי שבת"⁵⁸, כמאחז"ל "וכל בניך לימודי"⁵⁹, אל תקרי בניך אלא בוניך כו'⁶⁰], לכך "לא תבערו אש", שכל עניני חול ופרנסה של חול צריכים להיות בלי "אש", חיות וחמימות כו', בלשון הידוע⁶¹ – "בלא לב ולב" (נוסף על זה שביום השבת בפשטות אין לו מה לחשוב כלל על עניני פרנסה).

אמנם, כל זה הוא דוקא "בכל מושבותיכם", היינו בעניני חול שלכם. אבל במשכן ומקדש, הרי לא זו בלבד ששם לא נאסרה הבערת אש, אלא ששם מחוייבים במלאכת

49 (56 אחרי טז, לא. אמור כג, לב. וראה המשך תרס"ו ע' תקמב.

50 (57 פרשתנו שם, ג.

51 (58 ראה זח"ג כט, א. ועוד. וראה ברכות מז, סע"ב. שבת קיט, רע"א.

52 (59 ישעי' נד, יג.

53 (60 ברכות בסופה. וש"נ.

54 (61 דברי הימים א יב, לד.

49 ב"ח לטווא"ח סתרכ"ה (ד"ה בסוכות). וראה בארוכה לקו"ש חל"ב ע' 140 ואילך. וש"נ.

50 מיכה ז, טו.

51 יומא פו, ב. וראה תניא פ"ז (יב, א).

52 לקו"ת שה"ש כג, ד. ובכ"מ.

53 פכ"ט (לו, ב).

54 ראה לקו"ש ח"י"ד ע' 147 הערה 31.

55 פרשתנו שם, ב.

הבערת אש בנוגע להמנורה⁶² והמזבח⁶³. והטעם – כי הלהט ("קאך") והחיות (ה"אש") שלו צריך להיות דוקא בעניני קדושה (העבודה במשכן ומקדש).

ועד שהכוונה היא, שגם ענינים גשמיים וחול שלו נעשים רק הכנה להאש של קדושה.

וזהו מה שממשיך הכתוב "קחו מאתכם תרומה לה' . . . זהב וכסף ונחושת"⁶⁴, "והם הביאו אליו עוד נדבה בבוקר בבוקר"⁶⁵ (בשני הבקרים⁶⁶ שלאחר יום השבת שבו הי' "ויקהל משה") – שיהודי תורם את הענינים הגשמיים שלו (ה"ג ט"ו) דברים⁶⁷), החל מממונו ("זהב כסף ונחושת") – למשכן לה'.

ההנקודה בזה – שאין לחשוב שתכלית הכוונה היא להישאר במצב ד"לא תבערו אש גוי", "שבת" ("שבת'דיק"), מובדל מעניני חול כו', כי אם – רצה הקב"ה שדוקא בעולם הזה התחתון שאין תחתון למטה ממנו, עולם של חול, "עלמא דפרודא"⁶⁸, שם דוקא יעשו בני ישראל משכן ומקדש לה'.

ז. מזה מובן ההוראה לפועל מב' הנקודות שביום זה (חודש אדר – שבו "מרבין בשמחה", ופרשת ויקהל ופרשת שקלים):

(א) ה"שטורעם" במעשה בפועל בנוגע לפורים ושמחה וכו' (כמדובר לעיל);

(ב) ה"שטורעם" בענין ד"ויקהל" – להקהיל ולאחד את בני ישראל, האנשים והנשים והטף, מגדול ועד קטן, באופן ד"מחרת יום הכיפורים". וכל זה – באופן דפרשת שקלים, ההתאחדות גם בעניני ממון ופרנסה, שנעשים כלים לעניני קדושה, משכן ומקדש לה'.

ומפרשת ויקהל באים לפרשת פקודי (שהולכים לקרוא בתפילת מנחה), היינו שבשנה זו העבודה ד"ויקהל" היא בשלימות (משא"כ בשאר השנים – "ויקהל" עצמו הוא רק חצי סדרה), ואח"כ נעשית העבודה ד"ויקהל" כמו הכנה להעבודה ד"פקודי", מנין כל הענינים שבמשכן, ומרומז בזה גם מנין בני ישראל,

עד שפועלים עי"ז שהקב"ה ימשיך מלמעלה את בית המקדש המוכן ובנוי למעלה⁶⁹, אך יש בו גם מעבודת בני ישראל – ע"י העמדת השערים כו' (כמדובר כמה פעמים⁷⁰), ויהי' אז גם "המשכן משכן"⁷¹, ב' בתי המקדש שנתמשכנו כו'⁷², ומנין העשירי של בני ישראל⁷³, תיכף ומיד ממש, ומתוך שמחה וטוב לבב.

68) זח"ב רלד, סע"א. תניא ספ"ג. לקו"ת במדבר טז, א. ובכ"מ.

69) פרש"י ותוס' סוכה מא, סע"א. ועוד.

70) ראה לקו"ש ח"א ע' 98 הערה 61. וש"נ.

71) ר"פ פקודי (לח, כא).

72) פרש"י עה"פ.

73) תנחומא תשא ט. במדבר"ר פ"ב, יא. ובכ"מ.

62) ראה (נוסף להנסמן בהערה הבאה) רמב"ם הל' תמידין ומוספין פ"ג ה"י.

63) ראה מכילתא עה"פ שבהערה 57.

64) פרשתנו שם, ה.

65) שם לו, ג.

66) תנחומא תרומה ג. שמו"ר פמ"א, ב.

67) ראה לקו"ש חכ"א ע' 153. וש"נ.

[אחרי שיחה זו ניגנו (שוב) את הניגון ד"ויהי בימי אחשורוש"].

– שיחה ג' –

ח. דובר לעיל שעומדים תיכף לקרוא בתורה את פרשת פקודי. וענין "פקודי" (המורה על ענין המנין) מרמז גם על מנין בני ישראל, עד למנין העשירי שהי' לעתיד לבוא ע"י הקב"ה.

וההוראה מזה:

כל א' מישראל צריך להתייצב ("דארף זיך אַוועקשטעלן") כאיש "יוצא צבא" של הקב"ה, שעבודתו הכללית (של "צבאות ה'") היא – לעשות לו ית' דירה בתחתונים, שבוה נכללים כל בני ישראל, אנשים נשים וטף, ולא רק בן עשרים (שהוא יוצא צבא לישראל בפשטות⁷⁴), שראוי לעונשים בבית דין של מעלה⁷⁵, ולא רק בן שלוש עשרה המחוייב במצוות⁷⁶, אלא זה (העבודה דצבא ה' לעשות לו ית' דירה בתחתונים) נוגע לכל בני ישראל, כולל גם תינוק שנולד, שמיד כשנולד יש לו קשר עם עניני תורה ע"י ה"שיר המעלות"⁷⁷ ומזוזה על חדרו וכו', ועד שהרואה אותו רואה שנולד בקדושה וטהרה.

ואפילו אם לרואה חסר (לעת עתה) בשמירת טהרת המשפחה – הנה זה פועל גם עליו שעכ"פ מכאן ולהבא ישמור על זה בשלימות.

וע"י שמקבלים החלטות טובות בכל זה ברבים ובציבור, הרי זה פועל גם על אלו שלא נמצאים כאן. ובפרט שיש כח מיוחד לזה ע"י החלטת הרבים, שיש להם כח מיוחד וחזק לפעול על כל יחיד יותר מהחלטת היחיד, ובמכל שכן וקל וחומר מתפילת היחיד שפועלת על היחיד, עאכו"כ תפילת הרבים והציבור⁷⁸. [ובמכל שכן מפתגם הידוע⁷⁹ שכששני יהודים נפגשים הרי זה שתי נפש האלקית נגד נפש הבהמית אחת (מפני שנפש הבהמית שלו אינה מתערבת בעניניו של הזולת, כי "אין אדם חוטא ולא לו"⁸⁰, כמדובר כמה פעמים⁸¹), עאכו"כ כשיש את כח הרבים והציבור, שזהו הרבה יותר משתי נפש האלקית].

91; התוועדויות ח"א ריש ע' 100); ש"פ צו תשד"מ (שיחות קודש ח"ב ע' 1557-8; התוועדויות ח"ב ע' 1203); ש"פ לך לך תשמ"ה (שיחות קודש ח"א ע' 539; התוועדויות ח"א ע' 565); ש"פ תרומה תשמ"ו (שיחות קודש ח"ב ע' 686; התוועדויות ח"ב ע' 595); ש"פ נח תשמ"ז (לקו"ש חכ"ה ע' 307 הערה 84); ש"פ ויצא תשמ"ז (התוועדויות ח"א ע' 566 הערה 25); ש"פ בשלח תשמ"ח (סה"ש ח"א ע' 239 הערה 120); ש"פ משפטים תשמ"ח (שיחות קודש ע' 330; התוועדויות ח"ב ע' 371 הערה 3).

74) במדבר א, ג ובפרש"י.

75) במדב"ר פ"י"ח, ד. הובא בפרש"י קרח טז, כז. וראה שבת פט, ב. ירושלמי בכורים פ"ב ה"א.

76) אבות פ"ה מכ"ב.

77) ראה קונטרס משיחת י"ט כסלו תשמ"ז – ע"ד הזהירות בשמירת היולדת (גם) בבית הרפואה. ובכ"מ.

78) ראה רמב"ם הלי תפלה פ"ח ה"א.

79) "היום יום" כ טבת.

80) קידושין סג, ב. וש"נ.

81) שיחות: ר' תשרי תשד"מ (שיחות קודש ח"א ע'

ובפרט שנוסף לזה שהתפילה עצמה היא תפילת ציבור, וצריך להיות "אל תפרוש מן הציבור"⁸² (ולכן נוסח התפילה הוא בלשון רבים), אבל התפילה עצמה יכולה להיות גם על מי שאין לו רגש של אהבה אליו – הנה יש גם (לפני זה) ההקדמה והיסוד דכל התפילה – "הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת"⁸³ לרעך כמוך"⁸⁴, שאוהבים כל יהודי בכל קצוי תבל, גם כזה שמעולם לא נפגש עמו או ראה אותו⁸⁵, ולא יודעים מי הוא, אלא רק יודעים אודות מציאותו.

[ויש לקשר זה גם עם פרשתנו, פרשת ויקהל, שענינו ד"ויקהל" הוא אחדות ישראל, שמקהילים ומאחדים את כל בני ישראל שאפשר להגיע אליהם (ע"י הקול שלו), כמדובר לעיל בארוכה].

ולכן מובן, שתפילת הרבים – ובפרט עם ההקדמה ד"ואהבת לרעך כמוך" – פועלת גם על יחיד שנמצא בנפרד באיזה מקום ("ערגעץ וואו") בקצוי תבל ברשות היחיד, במקום רחוק ברוחניות, או אפילו רחוק בגשמיות (שזה גופא נותן מקום לחלישות שלו בעיני יהדות, תורה ומצוותי) – שמכאן ולהבא גם הוא נעשה שומר תורה ומצוות בשלימות וכו'.

ועד שעושים מכל ישראל מציאות אחת – קהל עדת ישראל, ע"י בחי' משה שבקרבו, ופועלים עליהם שיהיו בדרגת "ממחרת יום הכיפורים", לאחר גמר הכפרה, עד שזה נמשך גם בעינינים הגשמיים שלהם – ממונם, שנעשה "מטבע של אש", כנ"ל בארוכה.

ט. כאן המקום, להזמין את אלו שהגישו משקה "המשמח",

– שזה (משקה) מעורר חיות ונותן מרץ שלא יוכלו להסתפק במה שעשו עד עתה בנוגע לכל עניני יהדות, תורה עבודה וגמילות חסדים, ולנוח⁸⁶... אלא יוסיפו בכל פעולות אלו ביתר שאת וביתר עוז.

ובפרט שלוקחים את המשקה מהתוועדות המתקיימת בבית הכנסת ובית המדרש, "בית גדול"⁸⁷, "בית שמגדלין בו תורה" ו"מגדלין בו תפילה"⁸⁸ ומגדלין בו צדקה, הן החלטות טובות בנוגע לנתינת צדקה בימות החול, והן ביום השבת (שאי אסורה נתינת צדקה בפשטות) – ע"י נתינת עצה טובה או אכילה ושתי', גם בעת ההתוועדות, כולל הענין הכי גדול ("דער גרעסטער ענין") של אהבת ישראל, [כ"ק אדמו"ר שליט"א חייך, ואמר:]: שהוא לוקח את כוסית ה"משקה" שלו, ומקיים "מסירת נפש" ונותן את ה"לחיים" שלו (את ברכתו) לשני ("אז ער נעמט זיין אייגענעם גלעזל משקה, און

85) ראה "היום יום" טו כסלו.
86) בהנחה אחרת: ולהשוב אודות מנוחה.
87) מלכיס"ב כה, ט.
88) מגילה כז, א.

82) אבות פ"ב מ"ד.
83) קדושים יט, יח.
84) סידור אדה"ז לפני "מה טובו". וראה לקו"ש
חכ"ה ע' 374. וש"נ.

פראוועט 'מסירת נפש' און גיט זיין 'לחיים' (זיין ברכה) אָפּ אַ צווייטן), כדי שהשני יהי' בשמחה! –

שיעלו למעלה, וזה יפעל עלי' גם במצבם ברוחניות, עד לעלי' אמיתית בכל הענינים דתורה ומצוות, הפצת התורה והיהדות כו',

ויכריזו ויזמינו את הקהל להשתתף, עכ"פ כו"כ בתור באי כח של הקהל.

וזה תהי' הקדמה קרובה ל"קהל גדול ישוּבו הנה"⁸⁹, עי"ז שמבטלים את סיבת הגלות – פירוד הלבבות⁹⁰, שאז מתבטל המסובב – הגלות, ובאה הגאולה.

ומכריזים: הנה משיח בא, באופן ש"מראה באצבעו ואומר זה"⁹¹ – הנה נכנס ("אָט דאָ איז אַריין") משיח צדקנו!

ויחד עמו הולכים "עם ענני שמיא"⁹², כולם יחד – "בנערינו ובזקנינו . . . בבנינו ובבנותינו"⁹³, לארץ הקודש, לירושלים עיר הקודש, להר הקודש, לבית המקדש השלישי, לקודש הקדשים, שבו נמצא הארון עם הלוחות – כמ"ש בפרשת השבוע⁹⁴, נוסף על מ"ש בפרשה דשבת שלפני זה (פרשת תשא)⁹⁵, ש"מיני מתברכין" שבעת ימי השבוע⁹⁶, כולל גם שבת זו⁹⁷, וכן בפרשת פקודי⁹⁸ שמתחילים לקרוא במנחת שבת.

ושם מתגלית חיבתן של ישראל⁹⁹, שבאה לידי ביטוי גם במנין בני ישראל ("כי תשא . . . לפקודיהם"¹⁰⁰) – "מתוך חיבתן לפניו מונה אותן כל שעה"¹⁰¹, ועד לתכלית השלימות דמנין – מנין העשירי.

ו"הקיצו ורננו שוכני עפר"¹⁰², ו"משה ואהרן עמהם"¹⁰³, עם כל הענינים הקשורים בזה, ותיכף ומיד ממש.

[אחרי חלוקת המשקה התחיל לנגן "והריקותי לכם ברכה"].

– שיחה ד' –

י. נזכר לעיל, שבקריאת התורה דשבת זו מתחילים לקרוא את פרשת פקודי, שענינה, שכל יהודי צריך להיות מהפקודים ("פון די געציילטע"); להיותו יוצא

שיחותתשד"מ: ש"פבא (שיחות קודש ח"ב ע' 5' 1124; התוועדויות ח"ב ע' 6' 805); ש"פ יתרו (שיחות קודש שם ע' 1264 ואילך; התוועדויות שם ע' 940 ואילך).
 (98) מ, ג, ש, כ.
 (99) ראה יומא נד, א.
 (100) תשא ל, יב.
 (101) פרש"י ר"פ במדבר. וראה במדבר"ר פ"ד, ב.
 (102) ישע"י כו, יט.
 (103) ראה יומא ה, ב. תוד"ה אחד – פסחים קיד, סע"ב.

(89) ירמ"י לא, ז.
 (90) ראה יומא ט, ב.
 (91) ראה תענית בסופה. שמו"ר פכ"ג, יד.
 (92) דניאל ז, יג. סנהדרין צח, א.
 (93) בא י, ט.
 (94) לו, א ואילך.
 (95) לא, ז. שם, יח. לד, כח.
 (96) זח"ב סג, ב. פח, א.
 (97) ראה לקו"ש ח"ב ע' 592 הערה 9. ובארוכה –

צבא בישראל, הוא צריך להתייצב ("ער דארף זיך אָוועקשטעלן"), להיות מה"יוצאי צבא".

וכאור"א יש לו את הכחות לזה, כמרומז בזה שיוצאי צבא הם מ"בן עשרים לכח"⁷⁶.

ואפילו אם יש מניעות וחלישות בכחות שלו, בגשמיות או ברוחניות – הרי ידוע הפירוש בספרים¹⁰⁴ עה"פ¹⁰⁵ "וקווי ה' יחליפו כח", שאלו שמקווים בה' נותנים להקב"ה את הכחות החלשים כו' שלהם (והקב"ה עושה בהם מה שהוא רוצה ("וואָס ער וויל")), ומחליפם בכחות חדשים וטריים ("נייע און פרישע כחות"), עד לכחות שלא בערך ממה שנתנו לה', כידוע שבקנין חליפין – "יחליפו" – אפשר להחליף דבר הכי קטן (גם כלי פחות משהו פרוטה)¹⁰⁶ בכדי לקנות דבר הכי גדול ויקר שלא בערך כלל.

ואם הדברים אמורים בכל ענין, הרי עאכו"כ שכן הוא בענין שנוגע לכלל ישראל. והיינו, שנוסף לכך ש"הקב"ה עוזרו"¹⁰⁷ בנוגע לכל עניני העבודה בתורה ומצוות כו', עאכו"כ שבנוגע לענינים שאינם קשורים כל כך עם בחירת האדם, כגון בריאות גשמית ופרנסה, "בני חיי ומזוני רויחי" – ישנו גם ה"יחליפו כח" הנ"ל.

וזה נותן יותר כח לכאור"א מישראל שיוכל למלא את שליחותו הנ"ל, כולל – להשפיע ולקרב לזה את כל בני ישראל שביכלתו להגיע אליהם, החל מבני ביתו, ועד לכלל ישראל.

ועד – לפעול את הגאולה של כלל ישראל, כפסק דין הברור של הרמב"ם¹⁰⁸ שלעולם יראה אדם את עצמו ואת כל העולם כולו שקול, וע"י פעולה אחת ויחידה (אפילו דבר הכי קטן) "הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות וגרם לו ולהם תשועה והצלה" (עם כל הענינים ופרטים שבזה), בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

יא. כדי להוסיף תוקף בכל זה, נסיים בשירת הניגון "שיבנה בית המקדש", והניגון הידוע בשפה הידועה דאומות העולם במדינה ההיא שתוכנו "איז עוד מלברדו"¹⁰⁹, ולפני זה – באמירת "לחיים", "לחיים ולברכה", "לחיים טובים ולשלום"¹¹⁰ (כל אחד ואחת לפי מנהגו – "נהרא נהרא ופשטי"¹¹¹), ולאחרי זה – יכריזו גם אודות אמירת ברכה אחרונה¹¹².

106 רמב"ם הל' מכירה פ"ה ה"ו.
107 קידושין ל. ב. ב"ב עה, רע"א.
108 הל' תשובה פ"ג ה"ד.
109 ואתחנן ד, לה.
110 ראה "היום יום" כט אדר א.
111 חולין יח, ב. ויש"נ.
112 בהנחה אחרת: יעשו ברכה אחרונה. וראה הערה הבאה.

104 ראה ס' עשר אורות (פיעטרקוב, תרס"ז) מערכת ה אות יב (בסופו) (לה, ב). וראה גם שיחות: מוצאי ש"פ בראשית תשמ" (שיחות קודש ח"א ע' 252); ש"פ אמור תשמ" (שם ח"ב ס"ע 920); כ' מנ"א תשמ"ב (התוועדיות ח"ד ס"ע 2044-5); ש"פ תבוא תשמ"ג (שיחות קודש ח"ג ס"ע 2195); התוועדיות ח"ד ע' 2001); ש"פ לך לך תשמ"ח (סה"ש ח"א ע' 52; שם ע' 60 הערה 76).
105 ישע"י מ, לא.

והולכים יחד עם משיח לארצנו הקדושה, לירושלים עיר הקודש, לבית המקדש, עד לקודש הקדשים ממש ממש.

[אחרי שיחה זו ניגנו "שיבנה בית המקדש". אח"כ ניגנו "ניעט ניעט ניקאווא". אח"כ אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א:]

אלו שצריכים לברך ברכה אחרונה – בודאי יברכו ברכה אחרונה. ועוד לפני זה – שכבר תבוא הגאולה, כך שתיכף ומיד יוכלו להראות באצבע ולהכריז: הנה דוד מלכא משיחא בא!¹¹³

[אח"כ ניגנו "שישו ושמחו בשמחת הגאולה".

ההתוועדות הסתיימה בשעה 3:10 לערך].

אמירת ברכה אחרונה.

113) כ"ה ע"פ א' היומנים מההתוועדות. בהנחה מובא קטע זה לעיל סי"א, בהמשך להמובא שם אודות

יומן

"לחיים"

אחרי שיחה זו ניגנו ניגון שמח (תנועה קצרה שחוזרת על עצמה, ששרים על המילים "עד מתי" או "ווי וואנט משיח נאו") [בתחילת הניגון א' מאנ"ש (ר' י.ל. שי' מ.) שהי' בגילופין ניסה לנגן "רבנונו של עולם דו ביסט דאך אונזער פאָטער כו"], וכ"ק אדמו"ר שליט"א עודד את השירה בהנפת ידו הק' בחוזק, תחילה לצד שמאל לעבר הילדה סלאווין תחי' ואח"כ לצד השני כמה פעמים. אח"כ ניגנו את ניגון ההקפות להרלוי"צ ז"ל, אך בניגון זה הי' כ"ק אדמו"ר שליט"א נראה מאוד רציני.

בשיחה ב' דיבר אודות ההוראה מפרשת שקלים ופרשת ויקהל – ההתאחדות דכל בני", ודוקא ע"י נתינת ממון, ובאופן ד"מחרת יום הכיפורים", ובאופן ד"לא תבערו אש בכל

• יום שבת קודש פ' ויקהל,
פ' שקלים, כ"ז אדר ראשון,
מבה"ח אדר שני •

כ"ק אדמו"ר שליט"א ירד להתוועדות בשעה 1:35, כשהקהל מנגן את הניגון ד"ויהי בימי אשורוש". בכניסתו (לפחות מעת עלותו על הבימה) היתה ידו הק' תחובה בגארטל, ובהמשך הניפה פ"א להגברת השירה.

אחרי שבירך על היין ניגנו "אוהב ה' שערי ציון".

שיחה א' היתה קצרה, ובה דיבר על "מרבין בשמחה" ובפרט בשנה מעוברת ובשבת מבה"ח אדר ב', והורה לעשות "שטורעם" בענין השמחה (כולל "א מורא'דיקן שטורעם" – אבל לא באופן דאימה ויראה אלא באהבה ושמחה), ולהתחיל את השמחה כאן באמירת

בלתי מוגה

עשרים ל"ח" – שיש לו כחות מהקב"ה, וגם אם נעשה חלש הנה "וקווי ה' יחליפו כח" – שהקב"ה מחליף את כחותיו החלשים בכחות חדשים וטריים. בסיום השיחה הזכיר (כרגיל לאחרונה) אודות אמירת "לחיים" שירת הניגונים "שיבנה ביהמ"ק" ו"ניעט ניעט ניקאָוּאָ".

אחרי שיחה זו ניגנו את הניגונים הנ"ל (החזן ר' משה שי' טלישבסקי לא נכח).

[במהלך כל ההתוועדות לא מחא כ"ק אדמו"ר שליט"א כפיו הק', אלא רק עודד בהנפת ידו הק' כנ"ל].

אח"כ הזכיר אודות אמירת ברכה אחרונה, ואיחל שמשיח יבוא ויוכלו להראות באצבע ולומר "הנה משיח בא".

ההתוועדות הסתיימה בשעה 3:10 לערך (מוקדם יחסית), והיתה שמחה מאוד.

לפני שנעמד כ"ק אדמו"ר שליט"א לתפילת מנחה החל הקהל לנגן "שישו ושמחו בשמחת הגאולה" (בהמשך להנאמר לפני ברכה אחרונה), וכ"ק אדמו"ר שליט"א עודד בידו הק', וגם כשנעמד ליד הסטנדר עודד בידו הימנית הק' פעמיים בחוזק רב, והמשיך לעודד בידו השמאלית הק' על הסטנדר כמה פעמים למשך כדקה תוך כדי אמירת "קרבנות" (שלא כרגיל), והקהל יצא מגדרו!

מושבותיכם" אלא דוקא בעניני קדושה. אחרי שיחה זו ניגנו (שוב) את הניגון ד"ויהי בימי אחשורוש" בחוזק רב, אך כ"ק אדמו"ר שליט"א לא עודד.

בשיחה ג' דיבר אודות הלימוד מפרשת פקודי, ובתוך הדברים היו כמה ביטויים שהיו נראים "פרטיים", היינו כאילו שהתכוון למישהו מסויים (בנוגע לשמירת טהרת המשפחה, ואודות יהודי שנמצא רחוק מכינוס של יהודים וזה פועל עליו ירידה, אך לאידך ה"ויקהל" פועל גם עליו).

בהמשך הזכיר אודות חלוקת המשקה, וחיך באומרו שעושים "מסירת נפש" עי"ז שלוקח את כוסית המשקה שלו ונותן לשני לומר "לחיים".

לקראת סיום השיחה התבטא באומרו: "און מ'איז מכריז: הנה משיח בא, באופן אַז מראה באצבעו ואומר זה' – אַט דאָ איז אַריין משיח צדקנו!".

אחרי שיחה זו התקיימה חלוקת המשקה, ואח"כ החל לנגן "והריקותי לכם ברכה", והניף את ידו הק' כמה פעמים.

בשיחה ד' דיבר שוב אודות פרשת פקודי, שכאו"א מהפקודים הוא "בן

(1) = "ומכריזים: הנה משיח בא, באופן ש'מראה באצבעו ואומר זה' – הנה נכנס משיח צדקנו!".

ר"ד מחלוקת הדולרים

• לא' שביקש ברכה לילדיו ואשתו אמר (בחיוך, באנגלית): "כן, לכל משפחתך, ואתה בכלל – לא רק אשתך וילדיך...".

יום ראשון, כ"ח אדר ראשון

• כ"ק אדמו"ר שליט"א חילק לכאו"א מהעוברים שני דולרים.

וכשהילד לא ידע להשיב – עשה בידו הק' תנועת תמיהה. לילד נוסף שאל (בחיוך, באנגלית): "איפה הסידור שלך?", והריל"ג אמר שכיתה זו טרם קיבלו סידורים.

כשעברו חברי ההנהלה, שאל כ"ק אדמו"ר שליט"א: "אָפּגעבן זיי די סידורים?..."⁴, וכשעבר מלמד נוסף אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א: "זען אַז זיי זאָלן באַקומען אַלע די סידורים היינטו!"⁵.

• למפקד פלוגה בצה"ל שאמר שבא במיוחד לחוות שבת עם חסידות חב"ד, ועומד לקיים את מצות כ"ק אדמו"ר שליט"א לבנות בית באה"ק, אמר: "בשעה טובה ומוצלחת, ובהצלחה רבה בביצור המצב בארץ ישראל, שתהי' ארץ שלימה ועם שלם ותורה שלימה", והמשיך (בחיוך): "אל תעשה פשרות בתורה. התורה צריכה להיות שלימה, וגם הארץ שלימה; זה קשור זה בזה. בשורות טובות".

הנ"ל אמר שחוזר מחר לאה"ק, וכ"ק אדמו"ר שליט"א נתן לו שני דולרים נוספים באומרו: "אזי תתן זה לצדקה בארץ הקודש. ברכה והצלחה, בשורות טובות".

• ד"ר הרשקוביץ שי' עבר עם זוגתו וביקש ברכה לבריאיות לו ולזוגתו (הנמצאת בהריון), ובירכם כ"ק אדמו"ר שליט"א (באנגלית): "השי"ת יברך אתכם שיהיו לכם בשורות טובות בכל הענינים, ובאופן קל ובדרך טובה ובשעה טובה", ונתן לזוגתו דולר נוסף באומרו: "וזה תתני בשביל הילד הנולד אחרי שיוולד; הוא מתחיל את החיים, שזה יהי' ע"י נתינה לצדקה. בשורות טובות".

• לא' שביקש ברכה להטבת המצב בונצואלה אמר: "אמן, זאָל זיין בשורות טובות, זאָל זיין בדרכי נועם ובדרכי שלום, און זאָל זיין מנוחה ושמחה ובטוב לבב".

• עברה קבוצת ילדים מ"אהלי תורה" החוגגים "מסיבת סידור", וכ"ק אדמו"ר שליט"א אמר לכ"א מהם: "אַ פריילעכען פורים!"¹.

לא' המלמדים אמר: "הצלחה רבה", ונתן לו שני דולרים נוספים באומרו: "פאַר הצלחה אין חינוך"². לשני מלמדים נוספים נתן שני דולרים נוספים לכ"א באומרו כנ"ל, והוסיף: "בשורות טובות".

לילד שעבר בלי סידור שאל (בחיוך, פעמיים): "וואו איז דיין סידור?"³,

(1) = "פורים שמח".

(2) = "להצלחה בחינוך".

(3) = "איפה הסידור שלך?".

(4) = "לתת [יתנן] להם את הסידורים?...".

(5) = "תדאג שהם יקבלו כולם את הסידורים היום!".

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

לזכות
כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

מהרה יגלה אכ"י
יה"ר שיראה רוב נחת מתלמידיו, חסידיו ושלוחיו ומכלל ישראל ותיכף ומייד ממי"ד ממי"ש נראה בעיני בשר בקיום נבואתו העיקרית – בשורת הגאולה – "לאלתר לגאולה" ו"יהנה זה משיח בא" ובעלגאלי דידן יתגלה לעין כל ויוליכנו קוממיות לארצנו הק' ויבנה ביהמ"ק במקומו ויקבץ נדחי ישראל בגאולה האמיתית והשלימה נאו מי"ד ממי"ש ממש!

לזכות
חיילי בית דוד

תלמידי התמימים השהים ב-770 – בית חיינו – בית משיח להצלחה רבה ומופלגה בכל עניניהם מתוך הרחבה ומנוחת הנפש לנחיר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ובפרט בהענין הכי עיקרי שהזמן גרמא בקבלת פני משיח צדקנו – כ"ק אדמו"ר שליט"א יחד עם כל בניי שליט"א בכל מושבותיהם תיכף ומייד ממי"ש, נאו!